

Alte Drucke

APOLOGIA || FRANCISCI || MONTANI PRO SOCIETATE || IESV IN GALLIA. || CONTRA ANTONII ARNALDI || Aduocati Parisiensis Philippicam. || Ex Gallico in ...

Richeome, Louis

Cracoviae, 1597

Caput L.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-154864

nis : minus enim sceleris perpetratis, qui dimittitur, si se solum in mundu perdat, quàm si in Religione alios quoq; in idem exitium præcipitet; longè etiam difficilius, quàm alijs ordinibus, ab hominum consortio magis abstractis, & longè molestius esset Societati (quæ quanta quanta, diuino obsequio & vtilitati publicæ sacra & dicata est) si huiusmodi refractarios & peruiaces perpetuò asseruare & custodire cogeretur, tanquam feras siluestres in cauea, & duos trèsue illorum ministerio addicere : quod non fieret absq; notabili detrimento causæ publicæ, & salutis animarũ, cui intereà promouendæ insistere possent.

CAPVT L.

Refelluntur mendacia quædam Arnaldi.

EX his, quæ hætenus differui, refelluntur duo mendacia, quæ tibi hîc seu prudenti seu imprudenti exciderunt : Alterum est. *Votum paupertatis nunquam emitti, nisi omni spe successionis ablata*: emittitur enim biennio absoluto, vt suprâ notauimus. Quòd si non obstante hoc voto paupertatis, plures annos aliquando retinet bonorum suorum dominium permissu Superioris, capacesq; manent successionis, ne offendaris, nec proptereà Iesuitas auaros nomines. Nam ista abdicationis dilatio & procrastinatio, non cedit in emolumentum Societatis, sed subditorum. Nam si fortè iustas ob causas ex Societatis albo expungantur, vi priuilegiorum, quæ Societas à Pontificibus impetrauit, paternas opes, vnde vitam tolerant, repetunt, nulla rei familiaris iactura. At, si voto paupertatis omni bonorum temporalium possessione decidissent; necesse esset, aut in medicitate & perpetua egestate vitam transigere,

Nauar. de Reg.

gere, aut in Societate remanere, non modò cum incommodo & præiudicio illius; sed etiam cum propriæ valetudinis, & aliquando æternæ salutis dispendio.

Obiicies, hoc esse nouum viuendi institutum, iurisq; noui. Non inficior, *nouum esse & admirabile*, ait ille Canonum *Loc. cit.* peritissimus & consultissimus Nauarrus. Iure etiam nouo simplex castitatis votum editum à Societatis hominibus impedit Matrimonium contrahendum, & dirimit contractum: sed ius non desinit esse ius, etiamsi nouum sit, cum sit factum à Principe & capite Ecclesiæ, qui & illud condidit, quo alię Religiones gaudent & nituntur, & quidquid in voluminibus Iuris comprehenditur. Nouitas non tollit naturam rei: hinc vix recentes æquè sunt vix atque illę ex vinea, quam plantauit Noë. Omne Ius initio fuit nouum, nec propterea Iuris essentiam amisit, post mille & sexcentos annos istud erit antiquius, quàm modò sint Canones Apostolorum, qui tam noui erant ante quingentos & mille annos, quàm modò istud.

Alterum mendacium, quod ex supradictis refutatum manet, illud est, cum ais, *Iesuitas exauētorare quandoq; diuturnis laboribus confectos*. Quemadmodum enim non retinentur spe hæreditatis: ita neq; dimittuntur ob senectam, imbecillitatem, ægritudinem, vel ob Collegij inopiam; sed alias ob causas: alioqui tandem omnes, qui professionem fecerunt, Sacramento præstito exsoluendi essent, tunc videlicet, cum omnium opum possessione sese abdicassent; neq; recipiendi, nisi quibus res lauta domi suppeteret. Quod tamen Iesuitę minimè faciunt. Quòd si quispiam omnino sit insaniabilis, & omnis medicinę impatiens, iure luit tandem contumacię suę pœnas, & Societas meritò etiam iure suo vtitur, quod tamen non nisi parcè & rarò facit, nec sine Generalis consensu, & quoad licet, æqui boniq; consulentibus illis, quibus

Societas nemi-
nem temere di-
mittit.

quibus abundum; quos aliquando decem imò viginti integros annos Societas tolerat; vt videat, num melioris alius frugis spes affulgeat: adeò inuita ad hoc extremum & vtcunq; asperum medicamentum descendit: tamq; amans est salutis illorum itidem hominum, ex quorum conuictu & conuersatione parum emolumenti, imò multum detrimenti quandoq; capit. Quamobrem idem semper & vbiq; es in Iesuitas, improbus videlicet criminator & sycophanta: homines enim, tuo iudicio, seducunt & fascinant, & in Societatem admittendo, & in eadem retinendo, & ex eadem dimittendo.

CAPVT LI.

Quo iure aliquis possit à votis absolui & dimitti.

Erumenimuerò fortassis aliquis te acutior & intelligentior sciscitabitur, qua conscientia dimitti & absolui queant, qui semel vota Religionis emisserunt, cum istud votum videatur iure diuino obligare, cuius vinculi nodum solus Deus, vt supremus omnium rerum Dominus expedire & dissoluere valeat. Respondeo, obligationem votorum pendere ex mente vouentis: Si quis voueat ciborum delectum more Carthusianorum, eorundem more à cibis abstinere debebit, & non vt aliorum Ordinum Religiosi, quibus alia abstinendi & ieiunandi consuetudo. Qui vota Deo in hac Societate nuncupat, id facit conuenienter voluntati & Constitutionibus Societatis: at mens & intentio Societatis hæc est, vt tamdiu votis suis obstricti maneant, quamdiu iusta causa non erit, soluendi illos votorum religione & nexu. Quare qui ita obligatur, nulla iniuria afficitur, si aut promissis stare vi adigatur,